

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 81/26

Люксембург, 4 юни 2026

Заклучение на генералния адвокат по дело C-553/24 | Assemblée nationale/Парламент и Съвет

Генерален адвокат Šarpetá: Жалбата, подадена от френското Народно събрание, срещу законодателството на ЕС в областта на убежището и миграцията за неспазване на принципа на субсидиарност, следва да бъде отхвърлена

Договорът за Европейския съюз (ДЕС) и Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) съдържат правно обвързващи протоколи, които допълнително изясняват прилагането на тези договори. Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност гарантира, че институциите на ЕС спазват тези принципи, както са закрепени в член 5 ДЕС. Принципът на субсидиарност изисква Европейският съюз да се намесва само когато целите не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите членки. Член 8 от Протокол № 2 предоставя на Съда на Европейския съюз компетентност да разгледа и при необходимост да отмени законодателство на ЕС, което евентуално нарушава принципа на субсидиарност. Такива дела могат да бъдат образувани по жалби, подадени от държавите членки или предадени от тях в съответствие с техния правен ред от името на националния им парламент или на негова камара. Това е първият случай, в който национален парламент използва жалбата по член 8 от Протокол № 2, откакто е въведен с Договора от Лисабон.

Въз основа на член 8 от Протокол № 2 малцинство от членовете на Народното събрание на Френската република, една от камарите на френския парламент¹, иска отмяната на Регламента на ЕС относно управлението на убежището и миграцията² в неговата цялост или, при условията на евентуалност, на частта, която се отнася до солидарността³.

Този регламент въвежда задължителен механизъм за солидарност в подкрепа на държавите членки, изложени на миграционен натиск. Това се постига чрез установяване на режим за преместване на кандидати за международна закрила. Националното събрание оспорва този режим като вреден за суверенитета, националната идентичност и целостта на държавите членки, които са задължени да приемат на своя територия граждани на трети страни, за които се прилагат такива мерки за преместване. Народното събрание, подкрепено от Унгария, твърди, че при това положение този регламент нарушава принципа на субсидиарност. То изтъква пет твърдения за нарушения в подкрепа на тази позиция. Парламентът и Съветът, подкрепени от Гърция, Испания и Комисията, оспорват допустимостта на по-голямата част от тези твърдения за нарушения. Според тях твърденията в подкрепа на жалба по член 8 от Протокол № 2 могат да се отнасят единствено до принципа на субсидиарност, което не е спазено в някои от твърденията на Народното събрание.

В днешното си заключение **генерален адвокат Šarpetá изтъква новаторския характер на настоящото дело** и, на първо място, оценява компетентността на Съда да го разгледа. Генералният адвокат посочва, че макар жалбата по член 8 от Протокол № 2 и класическата жалба за отмяна по член 263 от ДФЕС да имат един и същ предмет — отмяната на акт на ЕС — първата може да се счита за специален вид (*sui generis*) жалба за отмяна, за която не е изрично предоставена компетентност на Общия съд. Поради това генералният адвокат счита, че **Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнесе по жалба, подадена от национален парламент** на основание член 8 от Протокол № 2.

На второ място, **като разглежда допустимостта** на жалбата, **генералният адвокат приканва Съда да разграничи принципа на субсидиарност от други принципи, свързани с разпределението на компетенциите между Европейския съюз и неговите държави членки**, тоест принципите на предоставена компетентност и на пропорционалност. Въпреки че и трите принципа са федерални, и имат за цел да се постигне оптимално равнище на вземане на решения, според генералния адвокат жалбите, подадени от национален парламент на основание член 8 от Протокол № 2, са допустими само доколкото се отнасят до принципа на субсидиарност; твърденията за нарушения, изведени от другите два принципа, са недопустими. Поради това генералният адвокат счита за допустимо само твърдението, че държавите членки са били в състояние, по-ефективно от Съюза, да се справят с проблемите, причинени от масовия приток на кандидати за международна закрила. Обратно, останалите твърдения на Народното събрание — като тези, свързани с факта, че Европейският съюз не е оправомощен да приеме регламента, предполагаемите вредоносни финансови последици от механизма за задължителна солидарност и липсата на полезност от режима за преместване — не се отнасят до принципа на субсидиарност и следователно са недопустими.

На трето място, **при разглеждането на това допустимо според него твърдение за нарушение генералният адвокат** подчертава, че **хармонизирането не следва да бъде цел на законодателството**, а по-скоро възможен инструмент за постигане на подходяща и отделна цел. В тази връзка Съдът следва **да изисква от институциите да обяснят надлежно причините, поради които са преценили, че е необходимо действие на равнището на ЕС**, извън простото желание за хармонизиране. Това обяснение не трябва да се дава с формулировки, а трябва да бъде съобразено с особеностите на всеки законодателен акт. Такова „съобразено с конкретния случай“ обосноваване би принудило институциите да преценят по същество дали Европейският съюз трябва да действа в конкретна ситуация. Освен това то би позволило на Съда да реши дали такова действие на ЕС изглежда разумно необходимо.

Генералният адвокат заключава, че посочените причини за действие на равнището на Съюза изглеждат разумни и че Народното събрание не е изтъкнало никакви доводи, които да оборят такава констатация. Поради това **генералният адвокат предлага на Съда да отхвърли като неоснователно единственото твърдение за нарушение на Народното събрание, свързано с принципа на субсидиарност**, и да отхвърли жалбата като частично недопустима и частично неоснователна.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предлагат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Оттук нататък съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна е способ да се изиска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да подават жалби за отмяна до Съда или до Общия съд. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, възникнала с отмяната на акта.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

Пълният [текст на заключението](#) се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от прочитането на заключението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Народното събрание на Френската република е долната камара на френския парламент, състояща се от 577 депутати, докато горната камара е

Сенат с 348 сенатори.

² [Регламент \(ЕС\) 2024/1351](#) на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година относно управлението на убежището и миграцията. Този регламент е част от новия пакт на ЕС за миграцията и убежището, който представлява пакет от мерки на ЕС за реформа на правната уредба на Съюза в областта на убежището и миграцията.

³ Част IV от регламента.